

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIX. številka 700 datum 31. 5. 2026

Vsak od nas hrepeni po večnem Božjem objemu ... Če dobro premislimo, spoznamo, da v vsem, kar počnemo, pravzaprav **iščemo ljubezen**. Te pa nikoli ne doživljamo sami s seboj, ampak le, kadar nekoga ljubimo in smo ljubljeni. **Hrepenimo po ljubezni, ki jo lahko doživljamo samo v odnosu z drugimi.**

Čutimo, da je sreča v druženju in da nihče ni ustvarjen, da bi živel sam.

Vse naše življenje se odvija v neki skupnosti. Najprej v družini, nato v šoli in službi ..., kjer gojimo nek odnos. Skozi njega pa lahko rastemo v ljubezni.

Bog je odnos treh – **Očeta, Sina in Svetega Duha** –, ki se drug drugemu podarjajo.

V tem plesu večne in vedno nove ljubezni Ljubimec (Oče) ljubi Ljubljenega (Sina) z Ljubeznijo (Svetim Duhom).

Pravo vprašanje torej ni, **'kaj'** je Sveta Trojica – ker ne gre za stvar –, ampak **'kdo'**.

Najboljši odgovor nanj se glasi: **Sveta Trojica je Božja družina, občestvo oseb.**

Od vseh zemeljskih stvari nam bistvo Svete Trojice najbolj približa **človeška družina, v kateri se različni posamezniki sprejemajo in vzajemno darujejo.**

MOLITVENI NAMEN papeža LEONA XIV.:

Molimo, da bi šport bil orodje miru, srečanje in dialoga med narodi in kulturami, in da bi vsi spodbujali vrednote, spoštovanje in solidarnost in osebno rast.

Pon., 1. 6. Justin	Ob 19. uri za + Alojzijo in Ivana Urnauta
Tor., 2. 6. Marcelin in Peter	Ob 19. uri za + Štefanijo in Julija Lesjaka ter Rada in Roka
Sre., 3. 6. Karel Lwanga	Ob 8. uri za + Ivana Ričnika, obl. ter Berto in vse + na Miklavčevem
Čet, 4. 6. TELOVO	SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI Prvi četrtek - ob 8. uri za žive in + župljane

Zapovedani »svetek«	Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Ivana Kramljaka
Pet., 5. 6. Bonifacij	Prvi petek - ob 19. uri za + Marijo Strah
Sob., 6. 6. Norbert	Krstna sobota Prvi sobota - ob 10. uri (izjemoma) za + Heleno in Alojza ter sina Zdravka Švajgerja
Ned., 7. 6. 10. NEDELJA MED LETOM	Prva nedelja – darovanje za obnovo strehe na župnijskih cerkvah sv. Jerneja in Sv. Antona Padovanskega Ob 8. uri TELOVSKA PROCESIJA, procesija SV. REŠNEJEGA TELESA, nato daritev za žive in + župljane Ob 10. 30 na Sv. Antonu na Pohorju za + Antonijo Žebrek

Spomin na telovske procesije mi govori o tem, da Bog stopa po naših poteh ... se dotika našega vsakdana. Po poti, po kateri vsak dan hodimo po opravih, obloženi z delom in skrbmi, pride On. Gre mimo naših polj, vrtov in travnikov, kjer s trudom skrbimo za naš vsakdanji kruh. Gre mimo naših bivališč, kjer se rojevajo in odraščajo otroci ... kjer se zakonci pogovarjajo, si odpuščajo ... kjer živijo osamljeni, zadovoljni, bolni in zdravi. Vseh teh življenj se dotika Gospod. Vsej tej neskončni procesiji posameznikov pravi: **»Tukaj sem zate. Moje meso je resnična jed in moja kri je resnična pijača«** (Jn 6,55). Da, ta paznik mi govori, kako želi biti Bog blizu ... biti del mojega življenja ... in del življenja vsakega človeka. To tolikokrat doživljam, ko stopim v kapelo. Ne glede na to, od kod prihajam in kaj zapolnjuje moje misli ... v kaj je zapredeno moje srce ... je On tam. Da me sprejme s svojim mirom ... me pogosti s svojo dobroto ... me nasiti s svojo Besedo. Da mi da življenje in me vrača v življenje. s. *Anka Kogelnik*

Pon., 8. 6. Medard	Ob 19. uri za + Andreja Gregla
Tor., 9. 6. Efrem Sirski	Ob 19. uri za + Marijo in Viktorja Fišinger ter vse + v družinah Rihter
Sre., 10. 6. Bogumil	»Leteča rekolekcija« Doma ne bo daritve – sv. maše!
Čet, 11. 6. Barnaba	Ob 19. uri za + Vido Pungartnik
Pet., 12. 6. SRCE JEZUSOVO	Ob 19. uri za + Alijano Garmut

<p>Sob., 13. 6. Marijino brezmadežno srce</p> <hr/> <p>Ob 19. uri za + Dragico Laznik</p>	<p>SV. ANTON PADOVANSKI Romarski shod na Sv. Antonu na Pohorju <u>Duhovni voditelj: br. Jože Smukavec OFMCap</u> Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje Ob 9. uri za + Franca Jurača Ob 10. uri za žive in + »Antonske« romarje za + Mihaela, st. in Mitja Kanopa za + Ivana Pongraca, st., ob 30. obl. in vse + Pongracove</p>
<p>Ned., 14. 6. 11. NEDELJA MED LETOM</p>	<p>Ob 7.30 za žive in + župljane LEPA NEDELJA na Sv. Antonu na Pohorju na čast SV. ANTON PADOVANSKI Ob 9. uri za + Mirana Založnika in Antona Razdevška Ob 10. uri procesija SV. REŠNEJEGA TELESA <u>... nato daritev:</u> za vse + Progartove za + Čavkove starše: Elizabeto in Mihaela Kanopa ter 3 sestre in 2 brata</p>

Sveti Anton Padovanski velja za enega najbolj priljubljenih svetnikov zahodnega krščanstva. Živel je v 12. stoletju in kot vemo, je v tem cvetočem pristaniškem mestu obiskoval katedralno šolo. Poleg pogovornih romanskih jezikov, je zelo dobro obvladal klasično latinščino, grščino in arabščino. Pogled na ocean, ki se mu je razkrival iz njegovega mesta, je v njem prebujal željo pa daljnih deželah, kjer bi lahko bogastvo svetopisemske modrosti in izrekov cerkvenih očetov delil z drugimi. **Čutil je, da mora za besede evangelija goreti z vsem srcem, da bi tako lahko prižigal ogenj ljubezni tudi pri drugih.**

To je bil čas, ko se je sv. Frančišek v Egiptu srečal s sultanom Malikom Al Kamilom. Srečala in razšla sta se kot prijatelja. Toda že leto dni kasneje l. 1220 drugi Frančiškovi bratje niso imeli te sreče in so bili v Maroku usmrčeni. Ferdinand je bil ob tem dogodku pretresen. Še vedno je **verjel v moč ljubezni**, zato je vstopil med Frančiškove brate in dobil ime Anton ter se odpravil v Maroko. Toda tam je zbolel in moral se je vrniti. Spoznal je, da se **morajo krščanski narodi najprej sami prenoviti, predno bi lahko oznanjali evangelij tudi drugim.**

Legenda pravi, da je bil v Italiji najprej tihi brat v kuhinji in da je le neka zagata hotela, da spregovori namesto bolnega brata. Vsekakor so bratje kmalu odkrili njegovo odlično poznavanje Svetega pisma in cerkvenih očetov. Vendar tudi ta zgodba razodeva globoko modrost, namreč, da lahko **modra beseda prihaja le iz tišine, ko človek prisluškuje Bogu.**

Anton je postal znameniti pridigar širom po Italiji in v Južni Franciji. Cerkve so bile premajhne, zato je govoril na trgih in v srcih ljudi prižigal ogenj dobrote in usmiljenja. A bil je pojoča duša, saj je napisal nekaj sto komentarjev bibličnih psalmov. Nanj so vplivalo grški misleci kot Bazilij in Krizostom, od latinskih pa sveti Bernard. **Njegova globina srca se je združevala z visokim intelektom**, zato mu je sv. Frančišek zaupal frančiškansko teološko šolo in ga klical **»Brat Anton, dragi mi učitelj«**.

Sv. Frančišek je v svojem življenju iskal milostni kraj, kjer bi začutil, kako dobri Bog prihaja k njemu in kako je že na zemlji v Božji roki, ker je doživel njegovo odpuščanje. Ta kraj je našel. To je bila majhna cerkev, ki jo še danes imenujemo **Porcijunkula** in je posvečena **Mariji od Angela pozdravljeni**. Na tem svetem kraju je uvidel, **kako se je Bog sklonil k človeku, saj ga ni bilo strah postati človek. V izničenju Božjega veličastva in vsemogočnosti v nebogljenem otroku je Frančišek doumel, da se skrivnosti križa, trpljenja in tudi začetka novega življenja razodevajo že v angelovemu pozdravu Mariji.**

Zato je Frančišek na svoji duhovni poti in romanju po Umbriji, v Rimu in vse tja do Sultanovega prestola na Bližnjem Vzhodu iskal sledove prihajajočega in odrešujočega Gospoda. Bil je prepričan, da so **tudi naše preizkušnje in vsako trpljenje samo znani Jezusovega križa, ki kaže pot k novemu življenju.**

Asiški Ubožec je **veroval v Božjo dobroto** in bil prepričan, da **Bog v svojem usmiljenju odpušča vsakemu človeku**, ki pokaže skesano srce. Pa vendar vsi vemo, **tudi po dobro opravljeni sveti spovedi ostajajo posledice greha in zla. Kako zaceliti njune rane? Kako pozabiti tudi resnično gorje, ki smo ga v tej ali oni obliki doživeli?**

To je vprašanje, **kako odstraniti »časne kazni«, ki nas kot posledice greha kljub Božjemu odpuščanju pestijo še naprej? Odstraniti posledice greha v celoti pomeni sprejeti »popoln odpustek«**. Kolikšno olajšanje nastopi v srcu človeka, ko se zave, da bo odslej življenje takšno, kot je bilo, še predno je grešil. Veselje nad Božjo dobroto in njegovim usmiljenjem lahko postane tolikšno, da srce ne užalostita nobena bolečina in trpljenje.

Frančišek je nekaj takega doživel v Porcijunkuli in tam izprosil od Gospoda, da nekaj podobnega lahko doživi vsak, ki bo opravil sveti zakrament pokore in potem prosil Božjo dobroto in usmiljenja. Sveti oče je pritrldil njegovi prošnji, saj je vedel, da kristjani potrebujemo znamenja Božje dobrote na zemlji.

Letos, ko **praznujemo 800 let smrti svetega Frančiška**, ali kot pravimo, **obletnico njegovega prehoda v večnost**, je sveti oče Leon XIV. odločil, da bo **te milosti deležen vsak, ki bo v tem svetem Frančiškovem letu poromal v cerkev, kjer molijo h križanemu in vstalemu Gospodu ter delajo za mir Frančiškovi bratje.** p. Edvard Kovač
